

vésse ki a költő lelki arcképét. Mint maga is mondja Babitsról: „élelevenen is szoborszerűen belenőtt immár az újkori magyar irodalom történetének legjelentősebb fejezetébe.” Innen az árnyalás nélküli éles fény, amit a költő műveire vetít: a napfény a legerősebb, de a legegyszerűbb is. A rátekintő szem a nagy fényességtől alig lát valamit: szobor, éles reflektorfényben. Mindenesetre Kárpáti Aurél választékos stílusban írt tanulmányának épen ez az ünnepi méltatás volt a célja, ami akaratlan szomorú jelentőséget nyert a költő csakhamar bekövetkezett halálával.

HARASZTHY GYULA.

PÓTLÁS.

Az 1941-i évfolyam 289—91. lapján *Galántai Fekete János elveszett kéziratai* címmel Mátyási József levelét közöltem. Csak most vettem észre, hogy a levél lelőhelye kimaradt a közleményből. Mátyási levele a Miller Jakab Ferdinándhoz intézett levelek között található: *Autographae Litterae Virorum illustrium, et eruditorum in negotio Bibliothecae Hungaricae Széchenyinae Regnicolaris Annis 1803. et 1804. ad Jacob Ferdin. de Miller datae.* III. k., 156. iv. (A Nemz. Múz. irod. levelestára, 781 Quart. Lat.)

MAY ISTVAN.